

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Opera

P. 1-3 nebst Inventarium

Gerson, Jean

[Straßburg], 1488

De susceptione humanitatis christi

[urn:nbn:de:bsz:31-300759](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-300759)

q̄ cōpellend⁹ erit vel se exponere/vel reuo-
 care/vl si prinaciter renuerit/reliquendus
 erit iusticie seculari. **¶** Cōsequēter ad ag-
 grauatiōē dicte assertōis cū prestatiōe
 q̄ h̄ sit ad finē ciuilem et ecclesiasticū/et p̄ de-
 fensione catholice veritatē/et ecclesiastice li-
 bertatē/et nō ad ingerendū crimē lese regie
 maiestatis/inferunt p̄positiōnes q̄ sequunt̄
¶ Rex xp̄ianissim⁹ francoꝝ iurauit i sua
 p̄secratiōe defendere et tenere iura et liberta-
 tes ecclesiarū regni sui. Rex idē pluries a
 viginti annis citra/habuit p̄uocatiōē et
 cōciliū p̄latōꝝ et vniuersitatū regni sui/ad
 q̄ deliberatōes et requestū p̄clusit solēni-
 ter p̄ arrestū curie sue sup̄me plamenti/q̄
 ecclesia gallicana i se et i mēbris suis/ad su-
 as antiq̄as et legitimas libertates reducere
 tur/nominatim i collatiōe b̄nficiōꝝ/p̄ or-
 dinarios/et i electōib⁹ faciēdis. **¶** Rex idē
 et legitim⁹ fili⁹ su⁹ nunc regēs nouissime/
 post q̄ttuor et quinq̄ annos/secerūt idē are-
 stū solēniter publicari cū adiectiōe penarū
 in rebelles. **¶** Rex idē debz reputare q̄ sen-
 tentie cuiusq̄ pastoris etiā sumi pontificis
 facte vl late in oppositiū mediate vl imedi-
 ate/sūt iniuste/et p̄tinēt erroꝝ intolerabi-
 le/p̄tra publicā iusticiā/et i vsurpatōes in-
 debitā/et ex p̄sequenti nec tenēde sibi sūt nec
 necessario timēde/p̄sertim cū obrulerit in
 facie p̄ciliū general' Constañ./se paratum
 velle p̄uidere statui sumi pontificis sicut
 aliū reges et regna/p̄ pte sua. Dicūt h̄ q̄ nō
 sūt necessario timēde/qz possūt timeri a ti-
 moratis p̄sciētis/in aliq̄ casu/q̄uis non
 ob h̄ sint tenēde. **¶** Vltim⁹ em̄ refert dicere
 q̄ sint tenēde/et dicere q̄ sint timēde. Et
 ideo assertō p̄dicte q̄ addidit de suo q̄ sen-
 tentie pastoris iniuste sūt tenēde/valde te-
 merarie et scandalose et erronee videt̄ fuisse
 locut⁹/n̄ iura quib⁹ inniti videt̄ loquun-
 tur modo suo/imo lōge modestius/ita vt
 possint ad v̄ez sensū reduci/nō aut̄ assertō
 sua modo q̄ posita est/sic patet ex p̄positiō-
 nib⁹ antedictis. **¶** Rex idē p̄ se tueri p̄tra
 p̄cedētes in eū vl suos/ocasiōe p̄dicta/
 sic p̄tra volētes vsurpare possessiones tpa-
 les regni sui/imo mag⁹/q̄strū sp̄ualia et ec-
 clesiastica potiora sunt tpalib⁹. **¶** Rex idē
 debet habere subditos suos p̄sertim eccle-
 siasticos/fauorabiles in dicta p̄secutiōe
 et obediētes iurra monitiōē aplicam de-
 bent obedire regi tāq̄ p̄cellēti/et h̄ p̄cipue
 dū v̄tis sua legitima p̄tate in obseruatōes

pp̄ij iurati/et ecclesiastice libertatē tuitōes.
¶ Rex idē debet p̄tegere subditos suos/
 si p̄missōꝝ occasiōe/et p̄pter obediētiā si-
 bi factā/pati habeat et assumere causā i se/
 et sub hac p̄tectiōe subditi tā seculares q̄
 ecclesiastici debēt et possūt in quiete viuere/
 nō pl⁹ sapiētes q̄ oportet. **¶** Rex idem p̄t
 ratōnabiliter p̄queri de subditis suis/p̄re-
 sertim ecclesiasticis/si in p̄dicta reductiōe li-
 bertatū inueniant tepidi/et tergiversato-
 res/et claudicātes/et p̄ ab eis p̄ se aut suos
 erigere rōnes/quib⁹ mouent̄ sentire cōtra
 deliberatōes ne dū p̄ciliū sui s̄ suoꝝ p̄lato-
 rū/ac vniuersitatū regni sui. **¶** Rex de pe-
 nis p̄ eundē infligēdis iubet ecclesiastica
 modestia quiescere/nec h̄re sermonē.

Tractatus eiusdem

ad puinciale celestinoꝝ sup̄ vsiculo canti-
 ci marie. **¶** Suscepit israel puer suū. **¶** De
 susceptione xpi allegorice p̄. xxiij. verita-
 tes Tropologicē vero et anagogicē p̄. xij.
 veritates.

Incipit epistola Cā

cellarij Parisiē. de susceptione humani-
 tatis xpi et tropologica.

Prologus.

¶ Euerēdo in

xpo dño puinciali cele-
 stinoꝝ Fratri Johanni
 Bassandi. su⁹ Johānes
 cancellari⁹ parisiē. **¶** Ea

q̄ ad pietatē sūt xp̄iane religionis et sursum
 actionis iugiter meditari. **¶** Cecinit maria
 Suscepit israel puer suū. **¶** Cecinit huic
 notule sui cantici canticoꝝ mater ecclesia
 xpo inbilās. **¶** Tu inq̄t ad liberādum susce-
 ptur⁹ hoies nō horruisti v̄ginis v̄rez. **¶** Quō
 verbū sub hac pp̄rietate suscipi debz. **¶** Est
 em̄ impropriū xps suscepit humanitates
 q̄ factū est. vt xps esset hō. et hō de⁹. **¶** Quia
 xps de⁹. s̄ nō semp de⁹ fuit xps. qz nec sp̄
 de⁹ fuit hō. nec ex p̄sequenti xps. cū nōdum
 suscepit humanitatē xps deus. de q̄ susce-
 ptione colligam⁹ aliq̄s veritates accōmo-
 das. petitioni tue pater honorāde.

Incipit prima veritas.

¶ Christus per
 h̄mōi susceptionē q̄ dicūt
 bb

De susceptione humanitatis

in carnatio habuit ab instati sue ceptionis a nima ronalē pfecte beatā fm portionem mentis supiorē. hec veritas credi debet & ne cessitate salutis.

Secunda veritas.

Chris^{us} in aia beatificata vt sic cognouit totū decursū ecclie cū meritis futuris & demeritis hoīm singulorū. etiā p infusaz desup cognitionē aliaz q̄s in vbo. qlis suo modo fuit cognitio infusa ade p statu innocentie. & angel pfecti in sua pma creatiōne. hec veritas est certa fide tenēda.

Tercia veritas.

Chris^{us} vt beatificat^{us} in aia nunq̄ sensit dolores p pctis hoīm quozūcunq̄ nec p penis alienis aut pprijs i corpe suo vel in portione rōnis inferiore susceptis patz qz i beatitudine nō est lucr^{us} neq̄ dolor.

Quarta veritas.

Chris^{us} vt beatificat^{us} i aia habuit summā de pctis oībo singulorū hoīm detestatiōnē. q̄ largo & tropico modo loquendi p̄ notari displicētia cordis de pctis. vl̄ extēsiōri trāsumptōe dolor aut tristitia q̄nq̄ notat. etiā in deo. Sic est illud Beñ. Tactus dolore cordis intrinsec^{us} diceretur simili modo de beatis.

Quinta veritas.

Chris^{us} ab instati sue ceptionis quāvis habuerit clarissimā noticiā & apphensio nē sue passionis future. Et q̄ aiaz dulcissimi memris p̄trāsierit gladi^{us} acerbissime passionis. Ipe tñ nō habuit hmōi passionis dolozē expimentalē in corpe q̄lem habuit dū cepit tedere & mest^{us} esse. & psequēter ab agonia vsq̄ ad expirationē p̄tulit & sensit. Veritas illa p prima pte patet ex p̄cedētibz. Sz secundā p̄cedit cōis oīm doctorū approbatoz schola qz sic & nō aliter videtur posse saluari illud luce q̄ ihs p̄ficiēbat etate & sapiētia. Experiebat em̄ p assidū clementū. noticias nouas rez. & si nouas noticias sensuales. ita nouas tristitias aut delectatōes isto modo.

Sexta veritas.

Chris^{us} voluit ab instati sue cōceptōis q̄ b̄ritudo sue mētis redūdaret in corpus p influentiā gaudiosā sic nunc facit in patria. Sicut & aia felicissime mris in corpe glorificato vl̄ carne dotata. q̄druplici dote sua. Veritas hec cōcedat ab omnibus vt catholica.

C

Chris^{us} voluit q̄ beata mens sua vt sic

sumeret influxū ptis inferioris aut sensualis. & h̄ passibiliter & penose. licet bñ cognouerit p̄t^{us} penas sensus intellectualis. imo & gaudiose. alioquin nō fuisset passus voluntarie desiderāter & p̄sone diuine voluntati. veritas hec est catholica & p̄cella.

Octava veritas.

Chris^{us} voluit q̄ p̄cognitio sue passionis quā habebat ex visione verbi. vel etiā ex reuelatōe in rōne inferiori descenderet aut redūdaret in sensualitatē sic q̄ a parte sensuū dolor expimentalis suscipet qualis in agonia vel i tota passione. aut etiā qlis fuit p decursū totū vite nūc aut miscendo leta cū tristibz. Sic ei puer & infan^{us} flebat sic fugendo btā vbera solabat & arridēti mri blandus erat. Tultū est em̄ dicere q̄ nunq̄ gauisus est aut letat^{us} expimentali solatōe. Nō em̄ p̄diderat gustū ciboz aut tactū suauitū. sz nunq̄ in viciū

Nonā veritas.

Chris^{us} voluit q̄ dilectissima m̄ sua dolores & solatōes haberet i vita sua iuxta modū sue p̄uersatōnis. ad ipm filiū & ad virginalē sponsū ioseph & ita p̄portio nabiliter respectu primoz. Nō em̄ fuit in ciuili. aut agrestis. aut lapidea. & insensibilis gliosa mater sua.

Decima veritas.

Chris^{us} voluit dilectissimā matrē suā dolores & penalitates hui^{us} vite destitute suscipere. Redū voluntarie pure sicut suscipit. sz ex p̄ditōe nature viatricis descēditis ab adā & cū necessitate p̄trabēdi originali pctm sic alijs p̄ generatōez viri & mulieris p̄cepti. nisi grā supnatural^{is} p̄uenisset casū in h̄ originalis culpe p̄cipitiū. factuz est p̄inde psequēter i maria q̄stū ad nature debitas ex originali sic in alijs sanctificatis aut baptisatis nisi q̄stum ex priuilegijs & gratijs spūalibz fuit adiunata. Veritas hec pbabili pietate cordis credi p̄t.

Undecima veritas.

Chris^{us} p̄seruādo matrē suaz ab originali nō ob h̄ dedit dignitatē eq̄lem sib̄ipi etiā fm humanitatē viatricē. Rō qz nūq̄ xps habuit necessitatē originale pctm cōtrabēdi qz nō descēdit p naturalē ppagationes. p̄pterea rō sumpta ex hac eq̄litate q̄ maria p̄traxit originale p̄fus est inuallida. Sill^{us} & altera q̄ maria nō indignisset redemptōe. Nō valeret apli p̄seq̄ntia. xps p oībz mortu^{us} est. ergo oēs mortui sunt.

h in qua argumētū potest est ad oppositū
Quia si xps fuit oim pfectissim⁹ redēptoz
morte p oib⁹ sustinēs decuit q matrē pfe-
ctissime redimeret. h aut nō potuit pueni-
enti fieri q̄ pseruādo ne caderet potest q̄
tā lapsā releuaret. Veritas hec pbabilis ē
et pia. Sup q̄ mix est q nōnulli volentes
virginē bñdictā sup limites honorare pdi-
cant nihilomin⁹ q̄ p̄traxit originale sicut
vñ de quo infra.

¶ Duodecima veritas.

¶ Christ⁹ p̄tulit matri sue ab initio. et cō-
sequēter illas et tantas gr̄as q̄s et quantas
cognouit esse p̄ueniētes fm ordinē sue sa-
pientie. et in hac veritatē soliditate debz es-
se p̄tente q̄libet xpian⁹ q̄struēt sibi deuo-
t⁹. Attamē q̄ p̄icularisata p̄conia magis
ad deuotionē mouēt. aliqñ pios animos
placet adiungere aliq̄s veritates sup istis
ad vtrumq̄ libzatas.

¶ Tredecima veritas.

R Christ⁹ humanitatē suscipiēs dolores
nros sola volūtate n̄ necessitate portauit
i corpe suo. et vere languores nros ip̄e tu-
lit p̄sertim i cruce. et h cū tanta acerbitate.
quantā voluit de⁹ fm ordinē sue sapientie
ip̄az humanitatē passibilē tolerare. Veri-
tas hec cōsonat vltime veritati tradite de
maria. Et sufficit ad salutē q̄ de xpo tene-
atur sumatim fide certa et necessaria. Te-
merariū v̄o est asserere q̄ dolor su⁹ fuit in-
tensior et acerbi⁹ q̄litate q̄ afflictio oib⁹
alioz hoim simul. imo q̄s et dānatoz.

¶ Decimaquarta veritas.

¶ Christ⁹ nō habuit ab instātī p̄ceptōis
oem illū dolorē vsq̄ ad instās mortis sue
q̄lē p̄tulit in cruce aut p̄ri⁹ p̄ decursū pena-
lis vite sue. Et oppositū scribēdo v̄l p̄di-
cādo asserere est temerariū falsū et p̄sum-
ptuosū.

¶ Decimaquinta veritas.

¶ Christ⁹ potuit dare mltas gr̄as huma-
nitati sue et dilectissime matri pure gratis
q̄s tñ actualiter et de facto non p̄tulit. Et
oppositū asserere ē falsū et temerariū imo
hereticale. Patet hec secūda ps q̄ xps po-
tuit ab vtero m̄ris sue dare de potētia ab-
soluta impassibilitatē sue hūanitati q̄lem
habet d̄ p̄senti. s̄l̄r et m̄ri sue saltē post p̄ce-
ptionē bñdicte pl̄is sue. Et p̄stat certa fi-
de q̄ neq̄ fecit.

¶ Decimasexta veritas.

¶ Christ⁹ potuit dare sue humanitati. et
matri sue p̄ statu vic. gr̄as alias q̄s cōtule-

rit de facto. et si p̄tulisset h vtriq̄ fuisset de-
cens dare v̄l dedisse q̄liter tūc facere n̄ erat
decēs fm ordinē sue sapientie. Veritas h̄
filiis est p̄cedēti. S̄z addit aliud de decen-
tia p̄ quo fit veritas sequēs.

¶ Decimasextima veritas.

¶ Christ⁹ potuit et p̄t mltas facere et h̄ de-
cet eū ergo fecit aut faciet. p̄sequētia talis
q̄ fit a mult⁹ sepe fallit p̄ fallaciā p̄titionis
principij. q̄ videlicet p̄supponit i minori
p̄positōe. q̄d est eque ignotiū vel ignoti⁹
q̄ principale Rō q̄ nihil decet deū facere
nisi fm q̄ vult fieri/recte p̄ oppositā p̄sue-
tudinē ad volūtates creatas q̄ ideo volūt
agere q̄ p̄sentat eis aliq̄d obiectū sub ra-
tione boni aut p̄ueniētis et ideo agunt q̄
videt eis bonū. et nō ideo illud est bonum
aut decēs. Causa est. Non em̄ sunt regule
prime s̄z regulate a prima bonitate.

¶ Decimaoctava veritas.

¶ Christ⁹ nescit aliq̄d velle q̄ decēs nisi
a seip̄o. aut si ab altero h̄ ē p̄ reuelationē. v̄
opis exhibitionē. et h̄ argumēto a posteri-
ori et nullo modo a priori. Un̄ sic xps sol⁹
nouit patrē et se et sp̄m sanctū. nō excludē
do ip̄os patrē et sp̄m p̄pter vnitatē essen-
tie. Sic sol⁹ scit q̄d deceat eū ad extra pro-
ducere. q̄ sol⁹ scit q̄d vult agere et cui vo-
luerit reuelare.

¶ Decimanona veritas.

¶ Christ⁹ si asserit aliq̄d ad extra facere
debere q̄ decet eū sic facere fallit asserens
modo tacto q̄ p̄supponit q̄d est eque vel
p̄ ignotiū. v̄ si q̄s ita palogizet xps potu-
it cōdicare m̄ri sue i vtero q̄ gliosa et p̄sum-
mate felicitatē nasceret. et h̄ decuit ip̄m fa-
cere. q̄ decuit eū matrē honorare q̄ sic fe-
cit. Cōstat q̄ p̄clusio hereticalis est. et tñ p̄
misse cōiter assumunt. a nōnullis in asser-
tionib⁹ suis p̄firmādis.

¶ Vicesima veritas.

¶ Christ⁹ nō cōdicauit m̄ri sue statim dū
p̄cepta vel nata ē vsum p̄fecte rōnis q̄uis
h̄ potuisset. et si fecisset decuisset. Et oppo-
sitū asserere scribēdo v̄l p̄dicādo est peni-
tus temerariū sic et q̄ nunq̄ somniauerit
aut q̄d in om̄i somno semp̄ actu deuz p̄tē
plata fuerit h̄ in via. Q̄d aut ex scripturis
sanct⁹ autoritatē nō habet tūge nec ex p̄-
babili rōe. eadē facilitate p̄temnit q̄ p̄bat.

¶ Vicesimaprima veritas.

¶ Christ⁹ potuit p̄ferre dilectissime m̄ri
sue cognitionē lucidissimā toti⁹ decursus
vite sue et filij. cōfestim dū nata est. et si hoc

De susceptione humanitatis

fecisset h' vtiq; decussisset ergo fecit. temerariū est et contrariū sancti doctorib; h' inferre. Contrariū insup videt euāgelice doctrine sic asserere factū esse. Siquidē pditus fuit ihs ignorāte maria et ioseph/ideo dolētes p tridū q̄sierūt ipm/et nō intellexerūt respōsu; pueri ihu. Nesciebāt inq̄t q̄ i his q̄ p̄ris mei sūt optet me esse et ita in multif h' nō ob h' dicēda fuit ignorātia brā vgo si nō scierit oīa. Dicit em̄ ignorātia p̄uina tione sciētie debitā inesse. et ex p̄sequenti cul/pā. nō sic nesciētia q̄ in angel' repit.

Uicesima secunda veritas.

Christ' etiā si dederit acceleratōez v' rōnis mri sue sic opinant aliq; pie de ecultatōe Johis i vtero. nō optuit tū i talib; gratijs pseueratiā esse q̄uis sine p̄uina et re tractatōe sint dona dei. Sūt ei sine p̄uina supplēdū est h' modo q̄ donant quedā ad morulā parūā. q̄dā ad tps mat'. q̄dā i euū pater i gratijs ḡtis datis i p̄phetijs et gratijs sanitatū q̄ durāt ad tps.

Uicesimatercia veritas.

Christ' si p̄quiri a talib; cur matrem suā honorauit i gratijs istis. et nō in alijs oib; q̄b; poterat. Rūdeas q̄s es o hō vt in uestiges sensū dñi q̄s es vt p̄siliari' et' fias. q̄s es vt p̄sumas dicere cur ita fac. ponat q̄būana loq̄citas digitū ori suo et terminis suis p̄tenta sit.

Uicesimaquarta veritas.

Christ' posuit terminos nre p̄quisitiōis vt nō liceat d' diuis alia vel aliter asserere q̄ q̄ ex diuis scriptur' habent. v' euident' p̄cludunt v' ab ecclia q̄ sp̄sctō regit' credenda tradunt/hec est regula bti dyonisi' plies repetita. Letez d' opinione temeraria v' pbabili v' de credulitate pia lat' p̄t dici put alibi notauim'. Et h' vnū placet repetere h' qd sit piū credere aut q̄ p̄positi ones d' pietate fidei sūt censende. Dēs ille scilicet q̄ nec euident' sequunt' ex p̄tentiā i sacra scriptura. n' etiā euident' repugnāt et edificāt charitatē. v' duotōez p̄j cordis temerarie nihil asserētis/tales sūt narrati ones sc̄tōz patz/tales deuote recogitō nes circa totū euāgelij decursū. erga xpm et matrē suā. p̄siderāda mlta nō explicita/ quēadmoduz fieri potuerūt v' qd egerint ihs et ioseph et maria ab initō vsq; ad mortē ioseph/qliter p̄cessū est i iosephino carmine heroice. Dualiter etiā iducit doctores illud miscōia et p̄ritas obuauerūt sib i

iusticia et pax osculate sūt q̄si sint res aīate inuicē colloquētes et p̄cludēt dñs dabit benignitatē terra nra dabit fructū suū qd vtiq; p̄stat factū dū suscepit de' isrl' puer suū.

Alie veritates duodecim.

Ubiūgunt alie duodecim veritates p̄pinqui' ad interrogatō nē tuā p̄ amārissime terminos nō deserēdo susceptos.

Prima veritas.

Susceptio sc̄i isrl' nri fuit p allegoriā incarnatio vbi. p tropologiā hō et anagogiā susceptio sc̄i isrl' pueri sui est hoīs p̄ez ḡraz iustificatio. et ipi' ad p̄templatōez celestiu' eleuatio. Nūc p̄ intelligētiā nūc p̄ simplicē fidē. cū deuorōe q̄ mentē eleuat i deū p̄ piū et humilē affectū nūc p̄ vtiq; p̄ intelligētiā. s. et deuorōez fide spe. charita/teq; subnitā.

Secūda veritas.

Susceptio tal' multica nutrit maxie et roborat p̄ susceptōez dignā benedicte eucharistie sacri q̄ deus ip̄e sumit recolit memoria passionis ei'. mēs implet ḡra. et future glie nob' pign' dat. q̄ sup retractatus est sp̄ealis i notulā cārtic marie. Et suriet' iplēuit bonis.

Tercia veritas.

Susceptio isrl' pueri sui dei q̄uis pos sit agnosci p̄ pbabiles p̄iecturas ab illo q̄ suscipit nō tū euident' reuelatōe sup h' nō habita. Signa q̄dā sūt si q̄s sit isrl' p̄ certā fidei illuminatōez seu visionē. si sit puer n' sensib; h' malicia p̄ humiliatōez. si sit possessio dei. i. seru' p̄ dignitatē ad op̄tiō nē i charitate q̄ paties est et mris sub sua/ ui iugo xpi.

Quarta veritas.

Susceptio p̄ ḡraz gratū faciētem nos semp' later ad certū q̄ten' impleam' illud Seruite dño i timore. Et ne seruit' mēsta et ḡuis videat. Exultate ei. Vex ne sit ecultatio dissoluta iungit cū tremore. Et subsequit' app̄hendite disciplinam.

Quinta veritas.

Susceptio gratificās videt hic in via potissimū cognosci p̄ cordis sentimēta sumendo cor p̄ toto ei' triclino s̄m triplex. cenaculū mētis. s. et orōnis et aīe iuxta tractata sup hac de cacordi' psalterij marie si dicula. Disp̄sit supbos mēte cordis sui. p̄ sentia inq̄t vbi Bernard' ex motu cordis accepi. Sic alij sere oēs p̄templatōi vacātes signa tradiderūt. nūc hec nūc illa multiplicia valde variaq; cordis sentimēta vsq; ad p̄fusionē lacrimaz de q̄b; nō est b

dicendū p̄ singula. S; sub cautele generalis monitione sustendū.

¶ Sexta veritas.

Susceptio gratificās stat frequēter sine quibusdā sentimētis actualib; cordis. patet in puer; baptisat; patet in iust; doct; mientib; aut in solo gr̄e habitu sine quibus actione grat; deo simul et acceptis.

¶ Septima veritas.

Susceptio gratificās sepe fit et est i suo actu intrinseco et formali elicitio vel exteri us impato sine pceptibilib; certitudinalr gr̄e sentimētis i corde vel sensib;. patet in actiuis p̄ varia distract;. nullā i corde suo spūalium sentimētōz mollicie. aut liq̄sa/ ctionis suauitatē habētib;. imo maxima xpianoz ps. absq; talib; sentimētis alias seruit deo. q̄s iudicare damnādos vel extra statū salut;. ob h̄ esse puerissimē est te meritatis et intolerabilis arrogātie. apud illos q̄ sentimētis h̄mōi crebro gaudent q̄ suā i illis totā salutē ponūt et gloriā S; heu sepe q̄s p̄funde fallit eos stulta p̄sum/ ptio cordis sui. q̄s frequēter illudunt a de/ monio meridiano. qz supbia meret illudū deniq; meret etiā dū eucharistiā suscipit illud impcatū p̄ psalmistā fiat mensa eorū corā ipsis in laqueū cū ceter; que sequunt sub trinodecimo numero maledictis.

¶ Octava veritas.

Susceptio eucharistie gratificās q̄nis nō fiat nisi sit aliq̄s in gr̄a gratū faciēte nō tū inducit semp̄ nouū peccatū nisi in cō/ temnente. Lotēnit autē q̄ se scit habere im/ pedimentū legitimū ne suscipiat aut q̄ nō habuit pbabile sue p̄ficiētie examinatōez iuxta modū cōmuniter requisitū vt suoz cognosceret impedimentū et cessaret a cō/ munionē vel tolleret nexū suū sic p̄ p̄fessio nē si p̄sciū est sibi culpe mortalis. Aut si p̄ statutū regule sue sit artat; de venialib; p̄fiteri licet dura videat; hec hortatio nisi forte p̄ grauib; et mltis venialib; valde di/ sponētib; ad mortale aut p̄pinq; multū.

¶ Nonā veritas.

Susceptio eucharistie si dimittat; qz nō p̄cipit accessur; sentimēta deuotōis actu alis i lacrimis et similib; si tū aliunde sit si bi bñ p̄sciū de carentia impedimētū stul te agit si sit temp; et loc; aliunde. ratio est qz magnis bonis se et suos p̄rimos puat et defraudat damnatōez incurres/ de susce/ pro talento ordinis nō multiplicato. Si

bi tñ absit gloriari si sentimēta nō senticēs deuotōis/ si sic; et arid; animo sit mons gelboe sine roze et pluuia si n̄ timeat lapsū qualē aliq̄n patiunt gloriātes d̄ sentimē tis suis qz si demones in viridi dei p̄missi one h̄ faciūt; in arido qd̄ fiet

¶ Decima veritas.

Susceptio gratificās si querit piculō se cognosci p̄ curiositatē in quolibet hoīe tñ h̄ maxime periculosū est in feminis et te naciis app̄hensionis et auaritatē temerā/ rie penetrādi secreta dei Sunt et lapsus et illusiones p̄liuissime. diligūt tales aliq̄n deū velut adulter; cōcubitu fornicario. q̄ re: sane qz delectatōez sentimētōz ipsius dei solā nō plurificationē bonoz sūt ope/ rum req̄rētes S; perdes omēs deus qui fornicantur abs te.

¶ Undecima veritas.

Susceptio gratificās apud tales de vtroq; serui sepe fit in laqueū nō data sed accepta occasione scandali. dū sūt indigni ores susceptōe dignissimi sacramēti quo scilicet post talia sentimēta. et nō aliter di/ gnos se ad suscipiendū semet existimant/ longe facti de q̄ legit; Reminē iudicās ne minē p̄demnans. oib; cōpariens sanctus martin; erat. Acc aliter p̄ agathon vl; pa storē est p̄ceptū. Nā inq̄t in om̄i re dic Tu q̄s es. et ne iudices queq;. Sed nec atten/ dunt aliud sue temeritatē resp̄sūū p̄siliū. Nō accipe fiducia imo accipe fiducia. sed de sola dei misericordia. nō de tua sentimē torū iusticia/ fordidā nimis ex se sicut p̄/ nus menstruate. que nō extereat illd̄ apo stolicū. Nihil mihi p̄sci; sum; s; nō in hoc iustificat; sū. s; nec meipm iudico. q̄ me ut dicat dñs est. Sic habita in adiutorio al/ tissimi secire dices deo Susceptor meus es qz que suscipis in sacramento ip̄e magis te suscipit māducat et bibit incorpando.

¶ Duodecima veritas.

Susceptio gratificās dū visa est apud multos colligi p̄ meditationē assiduā pas/ sionis ihu xpi causaliter de p̄ accidens de supbo vsu suo homib; d̄ vtroq; serui dure multū austeritatis in vita/ plurimas be/ reses et deliramēta. et tandē in abominan/ dissima carnis sentimēta plapsi sunt et in/ nominaliter maculati/ sunt in exemplum veteres et noui fraticelli et sozelle begardi et begarde seu begute de quib; nō est h̄ di/ cendū p̄ singula. Suffecerit t̄gere aliq̄s

De susceptione humanitatis

Per qd Sahesay

passus scripture. cuiusdā q̄ nō i om̄ibz sa-
tis sobrie videt esse locut⁹ q̄uis i hac sce-
lerata secta iam tacta fuerit. seuerissim⁹ &
laudand⁹ sicut in alijs multis. veritatem
in multis contra p̄dictas veritates speciali-
ter de p̄uilegijs xpi & marie & penis suis
min⁹ sobrie scripsit & docuit. Et q̄s est hō
q̄ viuat & nō peccet. Quis est hō q̄ nō pati-
enter reprehensionē debeat accipere charitat⁹
qualē sciens ego sum mihi velle fieri q̄ h⁹
scribo. Rursus p̄ eū null⁹ extollit stat⁹ ni-
si ille qualē notat se tenuisse & formiter ad
feminas alijs magne vt asserit elenatōis
& p̄phetici sp̄s. quaz tū doctrine sunt su-
specte in b̄te ap̄lo qui habebat sp̄m dei.
mulierē docere nō permitto. Secūdo addit
itez licet nō semp eo ordine quo ponunt
ista/ait in quā q̄ p̄ tales inueniret xps qui
tūc suo tpe perdit⁹ erat: & absōsus ab ec-
clesia. & q̄si iacens mortu⁹. Rursus q̄ sta-
tus iste terci⁹. & cito manifestand⁹ erit de-
structi⁹ status p̄hariseoz modernoz q̄s
notat p̄latos cū clero & religiosos omnes
maxime fratres minores q̄ nō viuūt vita
xpi crucifiri. neq; vt su⁹ nuncijs fr̄at̄is.
& sancta clara verilliferi ihu xpi cū cruci-
fira vita sua. Sūt & iam habite reuelatio-
nes vt dicit sup̄ illo. ¶ Rursus attēde p̄
oculatissime q̄ cepit error iste a ioachim
ponente triplicē legē fm̄ tres p̄sonas. pri-
ma p̄ris p̄ moysen. sc̄da filij p̄ xpm. tercia
sp̄s sancti p̄ euangeliū eternū cui⁹ nō erit
finis. legat ergo text⁹ expositōis ist⁹ sup̄
nūc dimittis i fine. & expositio sup̄ illud d̄
perditōe & inuentōe iesu. & alibi pluries.
Attēdat ergo sol⁹ finis in acerrima sati-
ra seu tragedia magnis boatis inuehēte
zelo viderit. quo edificatōnis auditu fru-
ctuoso multi iudicāt q̄ nō fm̄ scientiā. At
tēto q̄ p̄ cognomine vult noiari maxim⁹
peccatoz q̄liter ergo nō p̄ri⁹ auferabat tra-
bem de oculo suo q̄liter obsurduerat ad il-
lud. p̄brum. medice cura teip̄m. diceret q̄
ex humilitate sic iudicari vult. S; si non
ex veritate. quid nisi vanitas & dānabilis
vanitas. Si ex sensus intimitate se ita iu-
dicari volebat. attēderit ne paulus imo
maria plus paulo p̄cellerat in hac laude
vt non iam ipse maxim⁹ aut primus esset
peccatorum quia nō humilior plus oibz.
¶ Ampli⁹ arguit de heresi doctores do-
ctissimos cū Innocētio terciō q̄ ponunt

substantiā panis post desitionē corpis xpi
destructis panis & vini speciebz itez d̄ no-
no creati. Sunt alie sup̄ hac re positōnes
sz ista quicqd̄ difficultatis habeat seu ha-
bere videat. non est heretica appellanda.
potest em̄ de⁹ creando reparare destructū
idē in numero. & si nō generādo modo na-
ture. Quicqd̄ d̄ paruulis affirmare p̄sum-
psit cōtra omniū doctoz cōmunē scholaz
q̄ pueri in limbo nō baptisati acriter pu-
niantur pena ignis sensuali. ponereq; vi-
detur q̄ in afflictōne carent om̄ino ratiois
iudicio & libertate arbitrij. Sed nōne do-
cumenta plura scripsit bona: & vtilia & de
nota scripsit. Fatemur imo libere cōfite-
mur & nunc stetit in isto sal⁹ sua/ vrinaz
p̄formasset se doctrinis illoz quos allegat
q̄nq; Sepe em̄ magnas partes excerpit
& rapit in p̄pria forma tacitis auctoz no-
minibz. nescim⁹ si par esse voluerit elopi
cornicule. plumis aliaz volucru⁹ se ornari
creber fuit apud istū bonauentura cū suo
breuiloquio. sz vic nominat⁹ ex illo. Al-
ti sūt p̄terea sermones sub p̄textu sue locu-
tionis quos in forma legim⁹ apud libros
alios nō modice vetustatis. Postremo n̄
rememoram⁹ ista detractōis malignātis
zelo quantum sciētia testis est. sz caute de
prudētis & cōmonētis. studio q̄ten⁹ reli-
giosi simplices & inscijs theologie nec habē-
tes sp̄m discretōnis spiritū in deuotis
apparentibz sentimētis falli valeant in le-
ctura vlt studio sub feruore nouitio sub in-
discreto iudicio q̄ liber tot⁹ sit euāgelicū
q̄ d̄ euāgelio loquit⁹. Sic p̄ oprime no-
tasti mihi de q̄busdā. habēt em̄ aq̄s paten-
tes & publicas sancte sapiētie p̄ doctores
approbatos/ non est necesse ipos obedire
meretricule dicenti. Aque furtive dulcio-
res sūt & panis absōsus suauior. Siml⁹
hec interim scripsim⁹ & formiter ad tracta-
tulū istū q̄ d̄ examinātōe doctrinaz cōpo-
sit⁹ est q̄ ad p̄tē primā. Et de reliq̄s tribus
vlt roneo & deliberato p̄silio siluim⁹. Hec
habuim⁹ p̄ religiosissime siml⁹ & prudētia
p̄stantissime/ q̄ currēte calamo linguā ani-
mi feruētis exprimente volui satisfaciens
tue petitiōni notare p̄ cedulā istā. S; an-
no dñi. D. cccc. xxvi. decimo octa. decem-
bris de mane vsq; p̄pe meridiē p̄sonās te-
xtui qd̄ exponendū erat in manibz de can-
tico marie canticoz. Suscepit ist⁹ puerū
suū qd̄ inchoabā dū meī capella vīsitante

Per Joachim

¶

benignitas tua mihi iure colenda. vale vale

Finit epistola cancellarij Parisiensis de susceptione humanitatis xpi allegorica. anagogica. ⁊ tropologica.

Epistola Johannis

de Berson ad fratrem Bartholomeu carthusien. super tertia pre libri Ruysbroech de ornatu spiritualium nuptiarum

Enerabili pa

tri ⁊ bone simplicitatis fratri in christi charitate dilectissimo fratri Bartholomeo carthusien. Suo Johanes Cancellarij indignus ecclesie Parisiensis nuptiarum agni picipem fieri. Pridem librum quemdam per te habitus cuius titulus est de ornatu spiritualium nuptiarum in transcurso legeras. nouissime illum attentius relegens coperi multa ibidem tradi salubria ⁊ alta documeta. Nam prima pars instruit ad vitam actiuam. Secunda ad vitam spiritualem que affectualem dici potest inducit sub varqs ⁊ pulchris similitudinum manuuctionibz ⁊ tropis quozum intelligentiam soli experti plene concipient. Sunt nempe ex eis que in affectu plus aguntur qm in intellectu ⁊ q percipiuntur amplius saporis cuiusdam intimo gustu qm ratiocinatione vel discursu. Tercia pars notificare nititur que sit excellentia vite contemplatiue. que beatifice visioni in anima appropinat. Tradunt quidam sicut accepi. qd prefatum librum ydiota vnus sine litteris composuit. Exinde non sine miraculo ⁊ inspiratione diuina ipsum fuisse confectus pateter astrunt. Ex quo consequens esset omnia contenta in eodem esse verissima sanctissima. Sed meum quale sit super hac re iudicium tibi no esse celandum decreui ne fortassis incerta aut falsa pro veritate certa. aut diuina amplecti contingeret. Scis quid iuber apostolus. Doctrinis varijs ⁊ peregrinis nolite abduci. Snt vt meuz interim est iudicium due partes priores satis viles in quibus nihil deprehendi qd no possit salua fide ⁊ morum puritate sal

uari quaqs modestum lectorum in multis eslagitent. ⁊ talem qui non sit penitus expertus earum que secunda pars loquitur affectionum. Ceterum stilus ipse libri non sordidus est nec abiectus. Certe tamen induci nequeo credere librum ipsum fuisse conflatum per os ydiote quasi per miraculum. Stilus enim ipse magis sapit ⁊ redolet humanam eloquentiam qm diuinam. Nam ⁊ poetaruz verba vt therentij ⁊ boetij ⁊ philosophorum sententie ⁊ orozis cursus ostendunt palam illic studiosam industriam ⁊ diligentie laborem diuturnus precessisse. Plane impar valde est stilus diuine scripture prophetarum ⁊ euagelistarum ab hoc loquendi genere. Quauis hic diceret pertinax assertor oppositi. qd deus scientiarum dominus est. habens facultate nunc hoc. nunc illo modo scribendi pro scribarum suorum. fatemur ita possibile fieri. Sic autem in proposito satis contigisse no elucet. presertim quia testatur autor seipsum latinis verbis plurimum dedasse. Hoc vero cur oportuisset si fuisset tantummodo calamus scribe velociter scribentis/spiritus sanctum loquor. qui tarda molimina nescit ⁊ cuius velociter currit sermo. Verum alia potior e ratio que me non ita sentire compellit. Siquidem tertia pars eiusdem libri proorsus repudiada rescindendaq est tanqs vel male explicata. vel plane abhorrens ⁊ discrepas a doctrina sana doctorum qui de nostra beatitudine locuti sunt. Nec stat cum determinatione expressa decretalis ponentis beatitudinem nostram consistere in duobus actibus visione ⁊ fruitione cum lumine glorie. Et si hoc ita est in beatitudine consummata qd deus non est visio ⁊ claritas nostra essentialis sed tantu obiectalis. quaro magis erit hoc alienum in beatitudinis quadam assimilatione imperfecta qua fas haberemus hic degustare in via. Ponit aut tertia pars libri prefati qd anima perfecte cōtemplans deum no solum videt cum claritatem que est diuina essentia s est ipsamet claritas diuina. Imaginatur enim sicut scriptura sonant qd anima tunc desinit esse in illa existentia qua prius habuit in proprio genere ⁊ conuertitur seu transformatur ⁊ absorbetur in esse diuinum ⁊ in illud esse ydeale defluit qd habuit ab eterno in essentia diuina. de q esse dicit Jobes

bb 4